02/08/2021

Πρώτη παράκληση της Θεοτόκου στη Χαλάστρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον Εσπερινό και στην πρώτη Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου, που έλαβε χώρα στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Χαλάστρας, χοροστάτησε και κήρυξε το θείο λόγο χθες το απόγευμα (Κυριακής, 1ης Αυγούστου) ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος είπε τα εξής:

«Ενώπιον της ιεράς εικόνος της Υπεραγίας Θεοτόκου ψάλαμε από-ψε τον Μεγάλο Παρακλητικό κανόνα, εγκαινιάζοντας τη σειρά των ιερών Παρακλήσεων, που όρι-σε η Εκκλησία μας να ψάλ-λουμε αυτές τις ημέ-ρες του Δε-καπενταυ-γού-στου, καθώς προ-ετοι-μαζόμεθα για να εορτά-σου-με την έν-δοξο Κοίμη-ση της Κυρίας Θεοτόκου.

Ενώπιον της ιεράς εικόνος της Παναγίας μας κλίναμε και εμείς το γόνυ της ψυχής και του σώματος, όπως περιγράφει ο ιερός υμνο-γρα-φος, και επαναλάβαμε τους λόγους του προς την Παναγία Μητέρα του Κυρίου μας: «Καί γόνυ κλίνω, Δέσποινα, καί θρηνῶ καί στενάζω, μή με παρίδῃς τόν ἄθλιον, τῶν χριστιανῶν τό κα-ταφύγιον».

Αιώνες τώρα εκατομμύρια άν-θρω-ποι επαναλαμβάνουν τον ίδιο στίχο όχι μόνο με τα χείλη αλλά και με τη στάση τους. Αιώνες τώρα εκατομμύρια πιστοί γονατίζουν μπροστά στην ιερή μορφή της Υπεραγίας Θεοτόκου με δάκρυα στα μάτια και την παρακαλούν να δεχθεί τα αιτήματά τους. Και αν στρέψουμε το βλέμμα μας και εξε-τάσουμε και τη δική μας ζωή, θα διαπιστώσουμε ότι και εμείς πολ-λες φορές βρεθήκαμε στην ίδια θέ-ση, να παρακαλούμε με δάκρυα στα μάτια την Παναγία για κάποιο πρό-βλημα που μας απασχολούσε.

Και προσφεύγουμε όλοι στην Πα-ναγία Παρθένο, διότι αυτή είναι το καταφύγιό

μας. Είναι η στοργική μητέρα όχι μόνο του Υιού της, του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, αλλά και όλων των χριστιανών, όλων όσων πιστεύουν στον Υιό της και φέρουν το όνομά του. Είναι η στοργική μητέρα όσων την αγα-πούν και την ευλαβούνται, αλλά και όσων αγωνίζονται στη ζωή τους, παρά τις δυσκολίες και τις αντιξοότητες που αντιμετωπίζουν, να ακολουθούν, όπως και Εκείνη, το θέλημα και τις εντολές του Υιού της.

Προσφεύγουμε στην Υπεραγία Θεο-τόκο, γιατί τα αναρίθμητα θαύ-ματά της ανά τους αιώνες απο-δεικνύουν πως δεν ακούει απλώς τα αιτήματά μας, αλλά έχει και τη δύναμη να τα ικανοποιεί με τη χάρη του Υιού της, εφόσον είναι προς το συμφέρον της ψυχής μας. Και έχει ακόμη τη δύναμη να μας παρηγορεί και να μας αναπαύει με την αγάπη της πολύ περισσότερο από τη φυσική μας μητέρα, της οποίας και η δύναμη αλλά και η αγάπη είναι πεπερασμένη σε σύγκρι-ση με τη δύναμη και την αγάπη της Κυρίας Θεοτόκου, της οποίας η αγάπη δεν είναι φυσική, δεν είναι σαρκική, όπως της φυ-σικής μας μητέρας, αλλά είναι πνευμα-τι-κή και τέλεια και υπερβαίνει κάθε χοϊκή αγάπη.

Γιατί όμως μας συμπαρίσταται και μας βοηθά η Υπεραγία Θεοτόκος; Μας συμπαρίσταται, γιατί γνωρίζει ότι η ζωή μας είναι δύσκολη, ότι «διαβαίνουμε» και εμείς, όπως και Εκείνη κατά την επίγεια ζωή της, «εν μέσω παγίδων πολλών». Παγί-δων κάθε είδους που στήνει ο πο-νη-ρος προκειμένου να μας ταλαι-πωρεί, να μας δοκιμάζει, να μας κα-θιστά υποχείριά του, απομακρύ-νο-ντας μας από τον Θεό και την αγάπη του, ώστε να επιτύχει τον σκοπό του. Γνωρίζει ακόμη η Υπε-ραγία Θεοτόκος ότι οι δυνάμεις μας είναι ασθενείς, και είμεθα ως άνθρωποι χοϊκοί επιρρεπείς στην πτώση και την αμαρτία, και θέλει να μας προφυλάξει από το κακό και τις δυσκολίες που αντιμετωπί-ζουμε, αλλά και από την απογοή-τευση και την απόγνωση στην οποία αυτά πολλές φορές μας οδηγούν.

Επιδιώκει όμως συγχρόνως η Παναγία μας, προσφέροντάς μας τη βοήθεια και την προστασία της, να αυξήσει και την εμπιστο-σύνη μας στον Θεό. Να μας διδάξει ότι είναι ανάγκη να εμπιστευόμεθα τη ζωή μας και τον εαυτό μας στον Θεό όχι μόνο την ώρα της δυσκολίας, αλλά «πάσας τας ημέ-ρας της ζωής» μας. Να μην ανα-φερόμεθα στον Θεό και στην Υπε-ραγία Θεοτόκο μόνο όταν έχουμε ανάγκη, αλλά αυτό να το κάνουμε καθημερινά. Ό,τι και αν κάνουμε, ό,τι και αν επιδιώ-κουμε, ό,τι και αν προσπαθούμε να επιτύχουμε να το εμπιστευόμεθα στον Θεό. Και μάλιστα να το εμπι-στευ-όμεθα με ταπείνωση, όπως έκανε και η Παναγία Παρθένος, όταν την επισκέφθηκε ο αρχάγγε-λος Γαβριήλ για να της αναγγείλει ότι θα γίνει η Μητέρα του Υιού του Θεού. Τι είπε: «ιδού η δούλη Κυ-ρίου, γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου».

Δεν ήταν εύκολο αυτό που άκου-σε η Υπεραγία Θεοτόκος. Δεν ήξε-ρε πως θα εξελισσόταν η ζωή της, αλλά το δέχθηκε με απόλυτη τα-πεί--νωση και εμπιστοσύνη στον Θεό

.

Αυτή την ταπείνωση και την εμπι-στο-σύνη της Παναγίας μας ας προσπαθήσουμε και εμείς να μιμηθούμε και με αυτήν ας προσφεύγου-με στη μητρική της αγάπη πάντοτε και όχι μόνο όταν τα προβλήματα και οι ανάγκες της ζωής μας πιέ-ζουν. Και ας την παρακαλούμε να μας διαφυλάττει από κάθε πειρα-σμό, από κάθε δοκιμασία και ιδιαι-τέ-ρως την περίοδο αυτή από την πανδημία του κο-ρω--νοϊού που πλήττει τον κόσμο μας και μας ταλαιπωρεί όλους, με τη βεβαιότητα και την πίστη ότι μπορεί όντως να μας σώσει.

Η περίοδος αυτή του Δεκαπενταυγούστου είναι η περίοδος κατά την οποία ιδιαιτέρως καλούμεθα να πλησιάσουμε την Παναγία μας, να την δούμε σαν μητέρα μας πραγματική, να εναποθέσουμε τα προβλήματά μας, τις θλίψεις μας, τις δυσκολίες μας, τις ασθένειες και όλα αυτά τα οποία αυτή την περίοδο μας δοκιμάζουν. Και να είμεθα βέβαιοι ότι Εκείνη θα απαντήσει, εφόσον εμείς έχουμε τέλεια εμπιστοσύνη στην αγάπη της, στη μητρική της αγάπη.

Έτσι, μας αξίωσε να κάνουμε σήμερα την πρώτη Παράκληση, τη Μεγάλη Παράκληση στην Κυρία Θεοτόκο, μια και η περίοδος αυτή, όχι μόνο του Δεκαπενταυγούστου, αλλά όλος ο μήνας, όλος ο Αύγουστος, είναι ένας Θεομητορικός μήνας, αφιερωμένος στην Παναγία μας. Έχουμε τις δεκαπέντε ημέρες του Δεκαπενταυγούστου, μετά έχουμε τα εννιάμερα της Παναγίας και τελειώνει ο μήνας με την κατάθεση της Τιμίας Ζώνης της Κυρίας Θεοτόκου. Όλες αυτές οι ευκαιρίες που μας δίδονται, μας καλούν να νιώσουμε πιο κοντά μας την Παναγία, να την νιώσουμε όντως πραγματική μητέρα, η οποία συντρέχει σε όλες μας τις δυσκολίες.

Εύχομαι από καρδίας σε όλους μας να επικαλούμεθα την Κυρία Θεοτόκο, ιδιαίτερα την περίοδο αυτή για να συντρέξει στα προβλήματα από τα οποία, βλέπουμε, ότι όλος ο κόσμος δοκιμάζεται. Ας έχουμε την ευχή της».